

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Vi kan jo se af de tal, som de senere år har fortalt os noget om antallet af mennesker, som er blevet sat ud af deres bolig på grund af eksempelvis manglende betaling, at den helt store stigning foregik før indførelsen af kontanthjælpsloftet. Så det er ikke korrekt, når SF og Socialdemokraterne påstår, at det er som følge af kontanthjælpsloftet, at vi nu ser en stigning i antallet af udsættelser.

Det er bare for at præcisere, at jeg ikke mener, at det her handler om kontanthjælpsloftet. Det handler om, at vi går ind med det her lovforslag og forpligter kommunen til at yde en hjælp til familier, der står over for at blive sat ud af deres bolig, og yde en hjælp, der gør, at de forhåbentlig kan blive boende.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Er hr. Hans Andersen opmærksom på, at han nu besidder en viden, som socialministeren ikke besidder? For jeg har forstået det sådan, at vi ingenting aner om det, og at det skal undersøges. Socialministeren er nu ved at undersøge, om der er en sammenhæng.

Og så er det, jeg spørger: Hvis det nu viser sig, når nu vi har undersøgt det endnu en gang, at der er en sammenhæng, er ordføreren så med på, at der skal gøres noget ved det?

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Man kan ikke sige, at det er på grund af kontanthjælpsloftet, der er sket en stigning i antallet af udsættelser. Det kan man ikke, fordi stigningen begyndte før indførelsen af kontanthjælpsloftet. Det er det ene.

Det andet er, at man da skal dybere ned i problemstillingen om, hvorfor familier ikke betaler deres husleje, og vi begynder med dette lovforslag og siger: Nu forpligter vi kommunerne til at gribe ind og vurdere, om der er problemer, de kan hjælpe med til at løse. Jeg har bl.a. nævnt administration af huslejebetalingen. Det redskab har kommunerne allerede i dag, men med dette lovforslag forpligter vi kommunen til at gribe ind meget tidligt og hjælpe familien, hvis det er det, den har brug for hjælp til.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan ikke lade være med at tænke over, at der er lidt hattedamesocialpolitik over den debat, vi har i dag. På den ene side vil man rigtig gerne beskære udvalgte befolkningsgruppers ydelser, og man gør det med et ekstra hak pr. 1. april, hvor rigtig mange par på kontanthjælp kommer til at falde for 300-timers-reglen, hvilket vil bidrage til, at de familier ikke har råd til at betale deres husleje; men på den anden side fremsætter man nogle enkelte lovforslag, der ligesom skal dulme smerterne og mildne hverdagen for nogle af de mest udsatte grupper. Det var nok klogere, hvis man turde tage konsekvensen af sine politiske beslutninger, og selvfølgelig endnu klogere, hvis man med den førte socialpolitik ville sikre, at hver enkelt børnefamilie i Danmark havde et økonomisk grundlag for at opretholde et ordentligt livsgrundlag, herunder at kunne betale noget så basalt som sin husleje.

Men jeg vil dog lægge lidt blødt ud i dag. Vi Socialdemokrater er jo grundlæggende positivt indstillet over for lovændringer, som fremmer retssikkerheden og sikrer hjælpen til de borgere, der har brug for den. Borgere, som bliver udsat for en udsættelsessag – eller oversat til almindeligt dansk: bliver smidt ud af deres bolig – har ofte brug for støtte og hjælp fra deres kommune, og det er selvfølgelig særlig vigtigt, at den enkelte kommune er opmærksom på de sager, hvor der er familier med børn involveret. Derfor vil jeg gerne sige allerede nu, at fra Socialdemokratiets side bakker vi selvfølgelig op om, at kommunerne eksplicit bliver pålagt at gøre en aktiv indsats i de sager, hvor mennesker bliver smidt af deres lejligheder, især fordi de ikke har haft råd til at betale deres husleje.

Men når det er sagt, må vi jo samtidig konstatere, at udviklingen i antallet af udsættelser er dybt bekymrende. Siden den her regering kom til magten, er antallet af udsættelser steget støt år efter år. 4.162! – så mange familier blev sat på gaden i Danmark i 2005, fordi de ikke kunne betale deres husleje. 4.162 familier blev sat på gaden med møbler og husdyr og sågar deres børn, fordi deres økonomi lå i ruiner. Og det ser ikke ud til, at antallet faldt meget i 2006. Tænk, at vi i velfærdssamfundet Danmark, der aldrig har været rigere, og hvor de fleste har det godt, end-